

שאלות ותשובות לשינון וחזרה
מאת הרב **משה טרכטמן** שליט"א

תלמודו בידו

דף סג עמוד ב

א] באלו אופנים עוברים על איסור "לא תשחט חמץ על דם זבחי" ?

ב] יש לו חמץ אך הוא אינו עמו בעזרה, האם עובר בלאו ?

ג] מתי לחמי תודה מתקדשים בקדושת דמים ובקדושת הגוף ?

ד] אמר "שבועה שאוכל ככר זו היום" ועבר היום ולא אכלה, האם לוקה ומדוע ?

ה] כהן שהקטיר את אימורי הפסח ויש לו חמץ ברשותו, האם עובר בלאו ?

א] אם לשוחט או לזורק או לאחד מבני החבורה, יש חמץ בשעת השחיטה או הזריקה [שנאמר "דם זבחי"], כולם עוברים.

- אך אם יש חמץ בעזרה שאינו של אחד מבני החבורה, אינם עוברים. שהוקש "לא תשחט" ל"לא ילין", ומי שישנו בהלנה ישנו גם באיסור שחיטה.

ב] ר' יוחנן: עובר, שלשון "על דם זבחי" אינו מחייב שיהיה החמץ בסמוך אליו. ריש לקיש: אינו עובר, שנאמר "על דם זבחי" מחייב שיהיה החמץ בסמוך אליו.

ג] דמים: כשמקדשם בפיו באמירה. ואסורים בהנאה, אך אם נטמאו רשאי לפדותם. הגוף: בשחיטת התודה. ונפסלים בטבול יום ובלינה, ואם נטמאו אין להם פדיון. לר' יוחנן, אין הלחם מתקדש אלא אם כן הלחם בתוך היקף חומת ירושלים. לריש לקיש, דוקא אם הלחם בעזרה, שנאמר "על זבח תורת שלמיו", בסמוך.

ד] ר' יוחנן: אינו לוקה, שזהו לאו שאין בו מעשה. ריש לקיש: אינו לוקה, מפני שהתראתו מספק [שמא לא יעבור על השבועה].

ה] תנא אחד: פטור, כי אף ש"דם זבחי" מרבה זריקה, אך אינו מרבה הקטרה. תנא שני: חייב. כי הסמיכות של "לא תשחט" ל"לא ילין" מלמד, שכל שיש בו אזהרת הלנה מוזהר גם שלא לעשות עבודתו על החמץ.